

EL MEU AMIC EUGENI

L'Eugeni és un nen amic meu. La cosa que més li agrada del món és pintar. Tant li fa pintar la cua del gos del veí, com pintar-li uns bigotis recargolats al retrat de la seva tia Berta. El cas és omplir de colors tot allò que se li posa al davant.

Un dia va pintar de vermell les ulleres del seu avi mentre dormia ajagut, prenent el sol, a la platja. Quan el pobre home es va despertar i ho va veure tot d'aquell color, es va posar a cridar els bombers com un desesperat:

- Aigua! Aigua! Que el mar s'ha encès!

Les feia de l'alçada d'un campanar, l'Eugeni. Avui m'he recordat de l'aventura del vent i us la vull explicar. Feu-hi atenció.

Resulta que una vegada al meu amic se li va acudir de pintar el vent. A l'Eugeni l'amoïnava molt això de no poder-lo veure. El sentia com xiulava per les branques i veia com feia voleiar la roba als estenedors, però això de no veure'l directament li feia perdre el son. Deia: "Com caram deu ser? Gros i panxut o prim com un fideu? Deu dur barba o bigoti? No ho sé pas, no ho sé..."

Xesús Pinsón

Respon les següents preguntes:

1.- Què és el que més li agrada a l'Eugeni?

2.- Què li va pintar un dia al seu avi?

3.- A qui va cridar l'avi quan es va despertar?

4.- Què se li va acudir de pintar una vegada?
